

N:o 16.

Af Herr Wallenberg: Om införande i bankoreglementet af ett stadgande rörande skyldighet för Riksbanken att till visst pris inlösa till Myntverket för Bankens räkning inlemnadt guld i plants.

Om det skall blifva allvar af de begge statsmakternas beslut, att grunda myntfoten på guld, är det ganska angeläget att vidtaga sådana åtgärder, som lända till att hit införskaffa guld. Främst bland dessa vore utan tvifvel om hitkommande guld alltid kunde påräkna köpare. Det fanns i äldre bankoreglementen en klar och tydlig bestämmelse, att Riksbanken skulle köpa silfver i tackor till ett pris, som motsvarade finsilfrets värde uti myntet, med afdrag af $\frac{3}{4}$ procent myntskatt. Denna bestämmelse var aldrig betungande för Riksbanken och en likartad bestämmelse för guld-tackor kommer sannolikt icke heller att medföra ringaste olägenhet för Riksbanken. Jag tror nog, att Herrar Bankofullmäktige äfven utan ett sådant stadgande godhetsfullt skola komma att inköpa guld i plants, som för Riksbankens räkning hos Kongl. Myntverket aflemnas. Men jag anser ingenting i en så vigtig fråga böra bero af godhet, utan böra reglementariska föreskrifter vara de enda bestämmande.

Jag tillåter mig derföre vördsamt föreslå, att Riksdagen behagade besluta att, — med upphäfvandet af det öfvergångsstadgande sid. 64 i 1873 års bankoreglemente som berättigar Bankstyrelsen att vid köp af guldplants

uppskjuta liqviden till dess utmyntning skett — i andra afdelningen af bankoreglementet på lämpligt ställe må införas en så lydande paragraf:

§.

Guld i plants, som till Kongl. Myntverket härstädes för Riksbankens räkning inlemnas, skall, sedan det blifvit på säljarens bekostnad afprovadt, af Riksbanken inköpas till ett pris af 2,480 Kronor för en kilogram fint guld med afdrag af en qvart procent i myntningskostnader.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

A. O. Wallenberg.

N:o 17.

*Af Herr **A. O. Wallenberg:** Om åtskilliga ändringar i Kongl. Kungörelsen den 20 Maj 1864, rörande enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar.*

Städse lifligt öfvertygad att bankväsendet kraftigt bidrager till landets ekonomiska utveckling och styrka, har jag med glädje erfarit, att denna åsigt vinner uti utbredning, och att det arbete, som blifvit nedlagdt på en systematisk utveckling af bankverksamheten uti alla dithörande grenar, icke varit förgäfvat. Det svenska bankväsendet, som grundar sig på den, med anledning af 1862—1863 års Riksdagsbeslut tfär dade Kongl. Kungörelsen af den 20 Maj 1864, har gjort stora framsteg. Men berörda författning tarfvar i vissa delar ändringar, och som man icke kan veta om något förslag härtill blifver af Regeringen framlagdt eller, i händelse att nådig proposition afgifves, om densamma behandlar just *de* punkter, som tarfva rättelse, har jag ansett mig